

Anbefales for lærere – kan være nyttig for studenter også

Tverrprofesjonell samarbeidslæring (TPS) for bachelorstudenter i helse- og sosialfag
 Forfattere: Synnøve Hofseth Almås; Frøydis Vasset; Atle Ødegård (red.)
 Forlag: Fagbokforlaget, 2018
 Antall sider: 227
 Pris: kr. 349,-
 ISBN-nummer: 478-82-450-2110-3

Av Kjellrun Gangaune

Pensjonert universitetslektor, NTNU Trondheim

«Tverrprofesjonell samarbeidslæring for bachelorstudenter i helse- og sosialfag» er ei bok/lærebok som kan benyttes av både studenter og undervisere innen helsefag, inkludert bioingeniører. Bokas formål er, slik jeg ser det, å gi lesere med helsefaglig interesse et innblikk i sentrale tema som påvirker tverrprofesjonell samarbeidslæring.

Kommunikasjon og refleksjon

Boka består av tre deler og bruken av den kan med fordel strekke seg over utdanningens tre år.

Første del starter med å gi studenter et innblikk i et pasientforløp samt en presentasjon av de ulike profesjonene. Frøydis Vasset gir et innblikk i samhandling mellom ulike profesjoner og virksomheter hvor målet er samarbeid mot et felles mål.

Et kapittel om kommunikasjon gir enda dypere begrepsavklaring og viser hvor viktig god kommunikasjon er for pasientsikkerheten.

I enhver sammenheng, både i og utenfor en arbeidssituasjon, er det nødvendig å reflektere, hevder forfatteren. Gjennom refleksjon gjør vi vurderinger og valg, og taus kunnskap utvikles over tid. Personer med ulik profesjonell bakgrunn har ulik kompetanse og vil innta ulike roller. Hver og en beveger seg mellom ulike roller, avhengig av hvor vi er og hvem vi er sammen med. Et meget aktuelt tema som er beskrevet med god teori.

Hva er TPS?

Andre del starter med å beskrive hvordan offentlig myndighet har utredet og plan-

lagt tverrprofesjonell samhandling i helse- og sosialfaglige utdanninger.

WHO har bestemt at tverrprofesjonell læring skal inkluderes i helse- og sosialfaglige utdanninger på alle nivå. Men hva er tverrprofesjonell læring? Det kan beskrives som aktiviteter hvor to eller flere profesjoner lærer med, fra og om hverandre - og som fører til et effektivt samarbeid til det beste for pasienten. Under utdanningene er dette tatt vare på gjennom «Felles innholdsdel» som omfatter kommunikasjon, konfliktløsning, etikk, vitenskapsteori, helse- og sosialpolitikk.

Profesjonsidentitet og kompetanse

Synnøve Hofseth Almås og Berit Misund Dahl har noen interessante betraktninger rundt identitet og profesjonskompetanse i de neste to kapitlene. Identitet beskrives som en forholdsvis stabil egenskap som konstrueres i relasjon med andre – en form for spelling. Profesjonell identitet vil si å være og handle som en yrkesutøver. Vi bør utvikle både en generell identitet som helse- og sosialarbeider og en mer yrkesspesifikk identitet. En utdanningsinstitusjons ideologi og dens ledere vil ha stor betydning for studentenes identitets- skaping.

Et viktig kapittel i del to er å definere kompetanse. Det kan beskrives som kunnskap, ferdigheter og holdninger som er nødvendig for utøvelse av profesjonen, samt evne og tilbøyelighet til å reflektere over den virksomheten man driver.

Samhandlingsforskning

Frøydis Vasset innleder del tre med et kapittel om samhandlingsforskning hvor hun blant annet beskriver faktorer som kan hemme eller fremme tverrprofesjonelt samarbeid. Alle parter er avhengig av samarbeid mellom pasient, profesjoner, pårørende og andre virksomheter. Det gjelder både på individ-, gruppe- og organisasjonsnivå. Et vellykket tverrprofesjonelt samarbeid er avhengig av tillit, empati, gode relasjoner og innovasjon.

Profesjonell sosialisering beskrives av

Synnøve Hofseth Almås som å lære seg de uformelle sidene og de uskrevne reglene ved en profesjon. Det er noe som tilegnes i praksis og det innebærer å tilegne seg kunnskap, ferdigheter og normer som er nødvendig for å praktisere innen valgt profesjon.

Oppsummering

Boka «Tverrprofesjonell samarbeidslæring for bachelorstudenter i helse- og sosialfag» er en introduksjon til de ulike temaene og ikke en fyldig utdyping av hvert enkelt tema. Teksten er strukturert i tre deler og hver del inneholder kapitler med gode, beskrivende overskrifter. Det er gitt forklarende innledninger til de ulike kapitlene som avsluttes med en oppsummering av det vesentlige innholdet. Dette gjør temaene lett tilgjengelig for leseren. Boka kan leses som en helhet fra start til slutt, eller hver del eller kapittel for seg. Det er lett å finne frem til sentrale og aktuelle tema.

Anbefaling

Dette er ei bok som kan anbefales for undervisningspersonell ved helse- og sosialfagutdanningene. Den vil også være nyttig for studenter som skal utvikle seg til dyktige profesjonsutøvere og for helsepersonell som reflekterer over eget fagfelt og egen praksis.

Jeg kommer absolutt til å anbefale boka til tidligere kollegaer. ■